

जर्मन्देशे ग्रामप्रदेशे कश्चन प्राथमिकः विद्यालयः । अन्तिमावधौ अध्यापकः न आसीत् कस्याञ्चित् कक्षायाम् । अतः सर्वे छात्राः महान्तं कोलाहलं कुर्वन्तः आसन् । अतः मुख्याध्यापकः दण्डं गृहीत्वा कक्ष्यां प्रविशत् । तस्य दर्शनेन सर्वे छात्राः तूष्णीम् अभवन् ।

प्रधानाध्यापकः छात्रान् दण्डयितुम् ऐच्छत् । अतः सः छात्रान् आदिष्टवान् - “भोः, सर्वैः एकतः शतपर्यन्तं लेखनीयम् । ततः सर्वेषां सङ्कलनं कृत्वा योगः लेखनीयः । तदनन्तरमेव भवन्तः गृहं गन्तुम् अर्हन्ति । यः शीघ्रं लिखेत् सः शीघ्रमेव गन्तुम् अर्हति” इति ।

सर्वे छात्राः झटिति लेखने उद्यताः अभवन् । सर्वेषामपि महती चिन्ता - ‘न ज्ञायते, एतदर्थं कियान् समयः अपेक्ष्येत इति’ इति ।

किन्तु तेषु एकः छात्रः लेखनारम्भम् अकृत्वा वातायने दृष्टिं निधाय चिन्तने मग्नः अभवत् । निमेषद्वयाभ्यन्तरे तत्र नेत्रे सन्तोषेण विशाले जाते । सः दक्षिणहस्तम् उन्नीय अपृच्छत् - “आचार्यवर्य ! उत्तरं यदि उच्येत तर्हि किमहं गृहं गन्तुं शक्नुयाम् ?”

“निश्चयेन । किन्तु सङ्कलनं किं त्वया कृतम् ?”

“आम् । उत्तरमपि सिद्धम् अस्ति ।”

“दर्शयताम् उत्तरम्....”

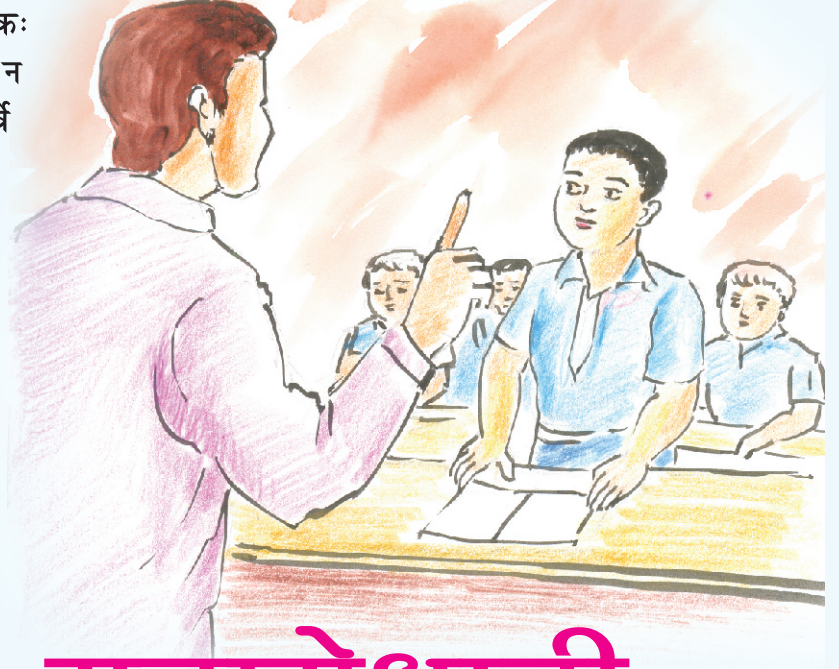
“मया न लिखितम् । मनसि एव सङ्कलनं कृतम् । अतः अहम् उत्तरं वदामि” - छात्रः अवदत् ।

“अस्तु, अत्र मत्समीपम् आगत्य वद ।”

छात्रः गुरोः कर्णे उत्तरम् अवदत् । “साधु” इति गुरुः यावत् अवदत् तावता छात्रः स्यूतम् उन्नीय ततः निर्गतः आसीत् ।

अन्ये छात्राः दीर्घकालं यावत् श्रमं कृतवन्तः । तथापि योग्यम् उत्तरं लेखितुं तैः न शक्तम् । अन्ते गुरुः एव करुणया तान् गृहं प्रति प्रेषितवान् ।

अनन्तरदिने सः तं छात्रम् आहूय अपृच्छत् - “भोः,

महामेधावी

● (सं) रामानुजः

तावता शैघ्र्येण त्वया कथं सङ्कलनं कृतम् ?”

तदा सः छात्रः समन्दहासम् अवदत् - “गुरुवर्य, शतपर्यन्तानां सङ्ख्यानां सङ्कलनं करणीयं ननु ? आदौ मया प्रथमान्तिमयोः योजनं कृतम् । ततः द्वितीयोपान्त्ययोः योजनं कृतम् । अनन्तरं तृतीयायाः अन्त्यात् पूर्वस्याः पूर्वस्याः च योजनं कृतम् । तद्यथा -

$$१ + १०० = १०१$$

$$२ + ९९ = १०१$$

$$३ + ९८ = १०१...$$

एतस्मात् पञ्चाशत् युगलानि प्राप्तानि । सर्वेषां युगलानां सङ्कलनं तु १०१ । अतः पञ्चाशतः युगलानां सङ्कलनं तु - $१०१ \times ५० = ५०५०$ । एतत्सर्वं मया मनसि एव कृतम् ।”

छात्रस्य बुद्धिमत्तां दृष्ट्वा हृष्टः अध्यापकः अवदत् - “वत्स ! महामेधावी असि । त्वम् अग्रे निश्चयेन महतीं कीर्तिं प्राप्स्यसि ।”

सः एव बालः भाविनि काले महाभौतविज्ञानित्वेन ख्यातः अभवत् । तस्य नाम ‘कार्ल फेडरिक गास्’ इति ।

